

[Hans Toft.]

et forslag fremsat i den indbyrdes kamp med socialistisk folkeparti om at være mest velvillig over for studenterne — ser et forslag om uddannelsesstøtte her i folketingssalen, prøver at gøre os klart, at det helt afgørende for, om vi kan komme igennem med ændringer, også ændringer i den retning, som regeringspartiet har foreslået, først og fremmest er, at regeringspartiet selv ønsker at få de ændringer igennem, som det selv foreslår.

Vi sagde, at regeringens oplæg på et meget tidligt tidspunkt var et godt udgangspunkt for de forhandlinger, der skulle føres. Regeringspartiet ville ikke sit eget forslags bedste, og det blev ikke til noget, trods det at vi flere gange har prøvet at presse på siden hen.

Der ligger nu et forslag fra det konservative folkeparti, jeg forstår, at der kommer et forslag fra socialdemokratiet, fru Ritt Bjerregaard har bebudet det, og der ligger også andre forslag, og så er der disse forslag fra socialistisk folkeparti og kommunisterne, som er kommet frem her i folketingssalen. Der mangler altså overhovedet ikke grundlag for at kunne træffe nogle principbeslutninger.

Jeg bad den 7. maj i år undervisningsudvalgets formand om, at vi hurtigst muligt måtte få en drøftelse af disse ting, specielt med henblik på at kunne nå frem til hurtige resultater, således at arbejdet var tilrettelagt med henblik på den kommende folketingsamling. Jeg beder altså om, at det ikke bliver ved store ord, hverken for undervisningsministeren eller for venstres ordfører, hr. Brøndlund Nielsen, som i høje toner priste lånetanken, vel vidende, at det var hans parti, der var årsag til, at lånetanken ikke kom igennem i indeværende folketingsamling.

Med hensyn til det konkrete forslag skal jeg kun i betragtning af de store udgifter, der ligger i det, 1.500 mill. kr., og i betragtning af, at jeg og mit parti er fundamentalt uenige i de principper, det bygger på, udtrykke håbet om, at det i hvert fald ikke bliver det, der bliver det endelige resultat af måske allerede sommerens drøftelser, men at det bliver noget i retning af det, det konservative folkeparti har givet udtryk for i sit notat af 7. maj i år til undervisningsudvalget.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg vil da gerne benytte lejligheden til at lykønske SF med dette initiativ, men samtidig udtrykke tvivl med hensyn til, om vi kan nå at færdigbehandle det i udvalget.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Jeg kan tilslutte mig mange andre ordførere med hensyn til, at tidspunktet ikke er til at tage en større uddannelsesdebat nu. Derfor skal jeg kort sige, at vi fra kristeligt folkepartis side afviser forslaget. Vi er enige i, at en omlægning er ønskelig, men vi kan absolut ikke dele de synspunkter, der er fremsat i dette forslag.

Jeg skal kort sige, at vi i kristeligt folkeparti mener, at hovedvægten bør lægges på lån, der skal være statsgaranterede og rente- og afdragsfrie i studietiden.

Freddy Madsen (DKP):

Vi er hele tiden gået ud fra i vores stiltingtagen til disse problemer, at vi skulle arbejde videre ud fra de grundlæggende betragtninger, som kom til udtryk, da man i sin tid vedtog loven om uddannelsesstøtte, og det vil sige, at det var en begyndelse, man gjorde dengang, som skulle udbygges økonomisk efterhånden.

Det er ud fra den betragtning, at vi i indeværende samling i forbindelse med finansloven har foreslået at yde yderligere 500 mill. kr. til uddannelsesstøtten, og vi stillede et konkret forslag om, at de 90 mill. kr. skulle udbetales som en engangsforetelse.

Resultatet af de drøftelser, som foregik dengang, er velkendt, det lykkedes ikke at komme igennem, og man må vel endda vurdere situationen sådan her i tinget, at tendenserne snarere går imod nedskæringer end imod at imødekomme forslagene om forbedringer.

På den baggrund finder vi, at det er betænkeligt at begynde at stille forslag om ændringer i fordelingen, så i så henseende kan jeg berolige også hr. Hans Toft. Vi ville, uanset om de tidsmæssige muligheder var til stede på nuværende tidspunkt, ikke fremsætte noget forslag.

Når jeg er betænkelig ved at foretage ændringer i fordelingen, er det, fordi man kan anlægge to synspunkter vedrørende det foreliggende forslag. Det ene er det, som undervisningsministeren har anlagt, og som